

A RÁHAGYATKOZÁS BOLDOGSÁGA

Alapige: Máté ev. 5,3

Olvasmány: Zsoltárok 34

Az új évben, az elmúlt két hétben olyan sokszor kívántunk boldog új évet, de vajon mi is ennek a tartalma számunkra? Ma a boldogság, mint élmény, mint örömteli érzés a figyelem középpontjába kerül, hiszen társadalmunk jelentős része erre épül, ezt keressük, ezt hajszoljuk. Az új év második napján napi igeként került elénk Jézusnak a híres boldog-mondásai, amelyeket talán mi is ezzel a szemmel, a boldogságot keresve, nézünk. De Jézus ennél többet akar mondani, ő nem valami élményt árul, hanem azt mutatja meg, mi az igazi forrása annak.

Honnan indul a mi történetünk? Meghalljuk, hogy Jézus lelki szegényekről beszél. Kis túlzással fogalmazhatjuk úgy is, olyanokról, akiknek már nincs lejjebb, koldus-állapotban vannak. Hogy én ilyen volnék? Nem igazán. Én jól vagyok – lelkileg is –, rendben vagyok az Istennel, hiszek benne, de ha jobban megnézem az életemet, nincs is igazán szükségem rá, mindenem megvan, vagy ha nincs megszerzem magamnak. Mi több, én adok Istennek, aki olykor rászorul az én segítségemre. Segítek neki, templomba járok, tovább adom üzeneteit, mindenből tizedet adok, vagy ha azt nem, befizetem a kötelező hozzájárulást.

Amikor Jézus lelki gazdagokról, önteltekről beszél, akkor valahogy így írja le őket: *gazdag vagyok, meggazdagodtam, nincs szükségem semmire* (Jel 3). Honnan indul a történetünk? Kik a lelki szegények? Akik ráébrednek arra, hogy valójában ők szegények, hogy a Sátán a bűnben teljesen kifosztott minket, és hogy Isten előtt saját igazságunkkal nem állhatunk meg. Koldusok vagyunk. Rájönni arra, hogy Isten az ő kegyelmével felemel a mi nincstelenségünkől, ezt kérni és várni – erről szól a lelki szegénység. Ám ez önmagában még nem boldogító állapot. Ezért látjuk kiegészítésként Jézus szavait a mondat végén: a nincstelen szegény országot örököl, akinek semmije sincs, a legtöbbet nyeri el.

Ez már nem rólunk szól, hanem a minket szerető gondoskodással körülvevő Atya Istenről, aki lehetővé tette Fia által azt a cserét, hogy a bűnben kisémmizett, lelkileg kiüresedett, sivár életünket felválthassa az örökkévaló, mennyei élet. Tudjuk, hogy Jézus, aki ezt az igazságot hirdeti, ő maga saját megváltó tette árán adta meg nekünk ezt a boldogságot, azzal, hogy ő a mennyeből kilépve, önmagát szegénnyé tette, egészen a kárhozat megsemmisítő állapotáig. A mi boldogságunk az ő megváltó munkájából ered. Ezt kínálja számunkra, hogy mi a lelki szegénységből meggazdagodjunk, hozzá térjünk, őt keressük a mi lelki szükségünkben, hogy ő tölthessen be mennyei örökségével. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Emlékezünk Horváth Jenőné, sz. Kiss Eszter asszonytestvérünkre, akit január 10-én, szerdán kísértünk utolsó földi útjára. Ravatala mellett a vigasztalás igéje Máté ev. 6,19-21 alapján szólt. Isten vigasztalását kérjük a gyászoló családra!

2. Alkalmaink

Hálaadással tekintünk vissza az Aliansz Imahét alkalmaira. Hétfőn, szerdán és pénteken lehetünk együtt a baptista és evangélikus gyülekezet tagjaival.

A folytatásban jövő vasárnap, január 21-én kezdődik meg az egyetemes imahét alkalmosorozata. Vasárnap 10 órakor tartunk istentiszteletet, majd hétfőn, szerdán és csütörtökön tartunk közös alkalmakat. Január 26-27. napjain Galyatetőn presbiteri konferenciát tartunk.

Január 28-án vasárnap pedig megterítjük az Úr asztalát. Ezen az alkalmon Békefy Lajos ny. lelkipásztor testvérünk szolgál közöttünk.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!